

Ѽ неговъ, понеже не вѣроваха зашо ѣ оученикъ.

27 Я Варнава го зѣ, и привѣде го кодъ апостоли те, и приказà имъ, какви на пжтъатъ мѣ се гвнѣ Гдѣ, и зашо говори съ него, и какви говореше дерзновеннѣ въ Дамаскъ за име то Исусово.

28 И живѣеше съ нихъ во Иерусалимъ, и проповѣдваше дерзновеннѣ име то на-Гда Исуса.

29 И говореше и препирашесе съ Евлине те Евреѣ: а онѣ и скаха да го оубиатъ.

30 И като раздѣха това братѣа та, свѣдоха го въ Веса́рїа, и препроводи́ха го въ Тарсѣ.

31 Цѣркви те прочее който бѣха по сичка та Иудѣа, и Галїлеа, и самарїа имаха миръ, и оукрѣплавахасе и ходоха въ страхъ Бжїи, и съ оутѣшенїе то на-стѣгнѣ Дх̄а оумножавахасе.

32 И слышисе, когáто посѣщаваше Пѣтръ сички те, да слызе и кодъ онѣа стїи, който живѣеха въ Иудѣа.

33 И намери тамъ е́дногѣ человекѣа име то мѣ Внѣа, който лежеше Ѽ осмь годїнѣ на о́дрѣ, и бѣше разслабленъ.

34 И рече мѣ Пѣтръ: Внѣе, ищѣлава те Исусъ Христосъ: стани Ѽ постѣла та си. И трѣа часъ стана.

35 И видѣха го сички те който живѣеха въ Иудѣа и въ Исса́рїнъ, и Ѽбжрнахасе ко Гдѣ.

36 И во Иоппїа кѣше нѣкоя оученица име то и Та́вїа, ко́кто (като се и столкѣва) значи серна: она́ кѣше пжлна съ добри дѣла и съ милостыни, който раздаваше.

37 И слышисе въ онѣа дни та се разколѣ и оумрѣ: и като а́ оумѣха, тѣриха а́ въ горница та.

38 И понеже ѣ бли́зъ Иудѣа при Иоппїа, оученицы те като чѣха че ѣ тамъ Пѣтръ, прати́ха двѣаа человекѣы при него, и мо́леха го да се не Ѽблѣни да Ѽидѣдо нихъ.

39 И стана Пѣтръ та Ѽидѣ съ нихъ: и като дойдѣ и звѣдоха го на горница та, и набра́хасе о́колѣ неговъ сички те вдовицы и плачѣха, и показѣваха мѣ ризы те и дрѣхи те, който имъ прѣвеше серна когáто бѣше съ нихъ.

40 Я Пѣтръ испжди сички те вжнъ, и преклони колѣна та си и помолїсе: и Ѽбжрнасе къ (мѣртво то) тѣло, и рече: Та́вїа, стани, а́ она́ си Ѽвори очї те: и като видѣ Пѣтра, стана.

41 Я Той и подаде ржкѣ та си, и вдигна а́: и повыка стїи те и вдовицы те, и прѣстави а́ прѣдъ нихъ жи́ва.